

Tors rejse til Udgård

Rollehæfte

Hovedpersoner

Tor: _____

Loke: _____

Tjalfe: _____

Udgårdsloke: _____

Lue (ilden): _____

Huge (tanken): _____

Katten
(midgårdsormen): _____

Elle (alderdommen): _____

Andre medvirkende

Jætter: _____

_____

_____

_____

Fortæller: _____

1. AKT

Sted: Midgård hos menneskene.

Personer: Tjalfe, Tor og Loke.

Situationen: Tjalfe venter på Tor og Loke. De er på vej til Udgård.

Tjalfe:

(Ser sig lidt omkring. Bevæger sig lidt rundt, drejer overkroppen og fokuserer forskellige steder. Taler med sig selv.)

“Nu må de da snart være her. Ellers kommer vi jo ikke videre.”

Tjalfe:

(Står med front mod publikum, som han taler til.)

“Hej, jeg hedder Tjalfe. Jeg tænkte, at I måske gerne ville vide, hvorfor jeg står her midt ude i skoven og venter på Tor og Loke. Det er også en underlig og lidt lang historie. Ser I: Min far og mor er fattige bondefolk, ligesom så mange andre. En nat, da vi lå og sov, kom Tor og Loke og bankede på vores dør. De havde været på jagt hele dagen for at fange trolde...derude...østpå.”

Tjalfe:

(Peger kort til højre for sig. Under monologen gestikulerer han en smule for at tydeliggøre, hvad han taler om. Stemmen er frisk og vidner om indlevelsesevne.)

“Det var blevet sent, og de ville gerne have husly for natten. Da de bankede på vores dør, bød mine forældre dem indenfor og tilbød dem noget mad. Men vi havde jo ikke noget ordentligt at byde dem. Så sagde Tor, at vi bare kunne slagte hans to geder. Inden længe havde han både slagtet og stegt dem. Men inden vi spiste, sagde han til os alle, at vi skulle passe meget på knoglerne. Vi måtte endelig ikke brække dem. Når vi var færdige med at spise, skulle vi bare kaste knoglerne hen på skindet fra gederne.

Jeg kom alligevel til at brække en knogle. Jeg glemte, hvad Tor havde sagt, fordi jeg elsker benmarv. Næste morgen, da Tor og Loke skulle videre, tog Tor sin hammer og svingede den over skindet og knoglerne fra gederne. Og pludselig var gederne levende igen! Men da de begyndte at gå, opdagede Tor, at den ene

af gederne var blevet halt på det ene ben. Han blev så rasende! Han råbte og skreg, og min far og mor blev frygtelig bange. De tilbød ham alt, hvad de ejede, til gengæld for den halte ged. Men Tor var kun tilfreds, hvis han fik mig som tjener. Det er derfor, jeg står her nu.”

Tjalfe:

(Ser sig over sin venstre skulder. Bliver stående.)

“Nu kommer Tor og Loke, kan jeg se. Det bliver spændende, hvad vi nu skal.”

Tor:

(Henvender sig til Loke.)

“Vi må vist hellere se at komme videre. Jeg glæder mig til at vise Udgårdsloke, at jeg er den mægtigste af alle.”

Tjalfe:

(Ser på Tor.)

“Er I altid uvenner med jætterne? Hvorfor kan guderne og jætterne ikke bare være gode venner?”

Tor:

(Ryster benægtende på hovedet. Forklarer først roligt – siden rastløst – sagens sammenhæng.)

“Det er den evige kamp mellem det gode og det onde. Man kan ikke stole på de onde jætter. Vi guder må hele tiden holde øje med dem. Nå, nu ikke så megen snak. Fremad!”

2. AKT

Sted: Jotunheim, på Udgård.

Personer: Tor, Tjalfe, Udgårdsloke, Lue, Huge, "Katten" (Midgårdsormen), Elle og forskellige jætter.

Situationen: Tor, Tjalfe og Loke er lige kommet ind på Udgård.

Tor:

(Taler med sig selv... højt og tydeligt.)

"Vi guder bliver nødt til at sætte os i respekt over for jætterne. De skal lære, at de ikke slipper godt fra at gøre grin med os. Jeg skal personligt give dem en lærestreg."

Tor:

(Ser sig omkring. Taler – fuld af beundring over det, han ser – til Loke og Tjalfe.)

"Jeg skal ellers love for, at det er en mægtig borg, det her. Jeg tror, det er den største borg, jeg nogensinde har set."

Loke:

(Svarer konstaterende – og lige så imponeret. Ser sig omkring.)

"Ja, det er her, alle jætterne bor. Og de er kæmpestore alle sammen."

Tjalfe:

(Meget begejstret og imponeret.)

"Ja, og da vi skulle ind ad porten, kunne Tor end ikke nå op til låsen. Det var heldigt, vi lige kunne knibe os ind mellem tremmerne."

Loke:

(Henvender sig til Tjalfe.)

"Ham, der sidder der... midt i salen – på den gigantiske trone – det er Udgårdsloke. Den mægtigste jætte i Udgård."

Udgårdsloke:

(Får øje på Tor, Loke og Tjalfe.)

“Velkommen til min borg, små venner. Hvem er så I, om jeg må spørge?”

Tor:

(Tager ordet og nævner kun sig selv.)

“Jeg er Tor! Den stærkeste af alle guder!”

Udgårdsloke:

(Griner ægte og længe.)

“Hahahahahaha...er DU Tor? Sådan en pusling!”

Udgårdsloke:

(Lader, som om han bliver mere seriøs. Ser på Tor, når han taler.)

"Nå, men det kan jo være, du er bedre, end du ser ud til."

Udgårdsloke:

(Taler til Tor, Loke og Tjalfe som gruppe...og delvis til oplysning for publikum.)

“Her i Udgård har vi den skik, at alle mænd kappes i idræt. Og alle mine gæster må selvfølgelig følge husets skik.”

Tor:

(Frisk og lidt provokerende.)

“Den er vi med på! Kom bare an! Mine folk kan til enhver tid slå dine sølle mænd.”

Loke:

(Træder frem, så han står ved siden af Tor. Praler stolt, mens han ser på Udgårdsloke.)

“Ja, jeg er da parat til at spise om kap med hvem som helst her i hallen. Jeg er nemlig skrupsulten efter den lange rejse.”

Udgårdsloke:

(Giver tegn til Lue, der står et stykke væk fra ham til hans venstre side.)

“Det er i orden. Lue, kom herhen og vis dem, hvad du duer til.”

Lue:

(Lister sig lumsk hen til Udgårdsloke og stiller sig ved hans side. Smiler, mens han ser på Loke.)

“Ja, hvornår begynder vi? Jeg kan næsten ikke vente.”

Udgårdsloke:

(Rejser sig hurtigt fra sin trone. Rækker højre arm strakt i vejret og fører den hurtigt nedad. Ser på Loke og Lue, der har sat sig ved bordet foran maden.)

“Det gør vi NU! PARAT – START – SPIS!”

(Loke og Lue spiser. Der høres højlydt smasken.)

Loke:

(Tager en kort pause fra spisningen og ser forundret hen på Lue, der farer omkring og spiser.)

“Det var dog en utrolig appetit, du har. Jeg kan næsten ikke følge med.”

Lue:

(Stopper dårligt nok op, mens han taler. Smasker, smiler og snakker samtidigt.)

“Nej, det kan jeg se. Du er da ikke nået særlig langt, hva’ Loke? Men se! Jeg er allerede ved at spise knoglerne.”

Loke:

(Skærer ansigt af smerte og tager sig på maven.)

“Aaauuuuuuuuuuuu, min stakkels mave. Jeg kan ikke spise mere. Auuuuuuuuuuuu, jeg giver op!”

Lue:

(Smasker og spiser videre. Taler med overlegenhed i stemmen.)

“Det kan du da ikke mene. Aaaahhh, mmmh – er der ikke mere? Jeg er sulten. Nu har jeg spist både fedt og knogler og fadet med.”

Udgårdsloke:

(Taler til hele forsamlingen.)

“Loke har tabt! Det var ellers godt forsøgt, Loke. Bedre held næste gang, HAHAAAAAAAA!”

Udgårdsloke:

(Henvender sig til Tjalfe.)

“Du der... lille splejs. Hvad duer du til?”

Tjalfe:

(Bliver stående ved siden af Tor, mens han svarer friskt.)

“Jeg kan løbe om kap med hvem som helst, det skal være.”

Udgårdsloke:

(Vinker Huge, der står længere tilbage i rummet, hen til sig.)

“Lad os nu se. Her ser du Huge. Det er ham, du skal løbe om kap med. I skal løbe tre omgange hver rundt her i salen. Og den der vinder flest omgange har vundet.”

(Der blæses fanfare.)

Udgårdsloke:

(Står på gulvet foran sin trone. Giver samme håndbevægelse, som da han igangsatte spisekonkurrencen. Lader sin strakte venstre arm føre hurtigt nedad.)

“PARAT – START – LØB!”

(Tjalfe og Huge løber en omgang rundt.)

Tjalfe:

(Står forpustet og foroverbøjet foran Tor, Loke og Udgårdsloke. Hans hænder hviler på hans knæ.)

“Åårh, jeg var lige ved at vinde over ham. Denne gang vinder jeg garanteret.”

Udgårdsloke:

(Nikker anerkendende hen mod Tjalfe. Smiler, mens han taler.)

“Ja, du løber godt. Men du skal anstrenge dig mere, hvis du vil vinde over ham.”

(Der blæses fanfare. De løber igen.)

Huge:

(Står hurtigt foran Tor, Loke og Udgårdsloke. Ser sig tilbage efter Tjalfe, der langsomt løber hen imod ham.)

“Hvad gik der af dig? Du kom et helt pilekast efter mig. Og jeg løb ikke engang så hurtigt, som jeg kan.”

Tjalfe:

(Står og støtter sig op ad Udgårdslokens trone. Hiver efter vejret.)

“Så bare vent! Denne gang får jeg dig.”

(Der blæses fanfare, og de løber tredje omgang.)

Huge:

(Står stolt med armene over kors og hoverer over sin sejr, da Tjalfe langsomt nærmer sig.)

“Det var vist ikke så godt, hva’ Tjalfe? Denne gang var du kun halvvejs, da jeg var i mål.”

Udgårdsloke:

(Nikker samtykkende.)

“Ja, det var synd.”

Udgårdsloke:

(Vender sig mod Tor.)

“Nå, Tor. Det går ikke så godt for jer, ser det ud til. Nu er jeg spændt på at se, hvad du kan byde på.”

Tor:

(Knejsrer med hovedet. Lader ikke sin stolthed blive mærket af, at Loke og Tjalfe tabte deres kampe. Henvender sig til Udgårdsloke.)

“Eftersom jeg alligevel er tørstig, kan vi jo drikke om kap. Jeg kan drikke hurtigere og mere end nogen anden her i salen.”

Udgårdsloke:

(Nikker stille og tager fat i et stort drikkehorn, som han stiller foran Tor. Henvender sig til Tor.)

“Det her horn plejer vi at tømme i et drag. Nogle bruger to drag, men ingen er så dårlig, at han må bruge tre drag.”

Tor:

(Tager fat i drikkehornet, fører det til sine læber og begynder at drikke. Han slubrer voldsomt, mens han drikker. Tager en meget stor slurk og fjerner så drikkehornet fra munden igen.)

“Mmmm, det var en ordentlig slurk. Der kan ikke være meget mere tilbage i hornet nu.”

Udgårdsloke:

(Konstaterende. Opmuntrer til at fortsætte kampen.)

“Det var da ingenting. Men prøv igen. Så tømmer du det nok denne gang.”

Tor:

(Fører igen drikkehornet til sine læber og drikker. Slubrer højlydt. Stønner og puster, mens han drikker. Ser ned i drikkehornet.)

“Jamen, det kan da ikke være rigtigt! Man kan jo slet ikke se, at jeg har drukket af det.”

(Alle jætterne ler.)

Tor:

(Tager mod til sig en sidste gang og gør klar til at drikke.)

“Nu skal jeg vise dig, at jeg kan tømme det horn!”

Tor:

(Slubrer højlydt og stønner.)

“Nej! Det er, som om der ikke er nogen bund i det.”

Tor:

(Henvender sig til de grinende jætter.)

“Nej, lad være med at stå og grine fjoget!”

Tor:

(Taler rasende til Udgårdsloke.)

“Du der...Udgårdsloke...kan du ikke finde på en ny opgave til mig?”

Udgårdsloke:

(Klør sig på hagen og rynker panden, mens han tænker.)

“Hmm, tja. Jo, for resten. Jeg har en kat, som mine svende tit morer sig med at løfte. Du kan prøve dine kræfter med den.”

Katten:

(Kommer ind i salen. Miaver selvtilfreds.)

Tor:

(Griner lettet.)

“Det skulle da ikke være nogen sag. Sådan en sølle kat kan jeg da sagtens løfte.”

Tor:

(Går hen til katten og tager fat om livet på den. Han løfter og løfter...tilsyneladende forgæves.)

“Det var da mærkeligt! Den er som klistret til jorden. Men jeg, Tor...den stærkeste af alle guder...overgiver mig ikke!”

Tor:

(Løfter katten tilstrækkeligt til, at den ene pote løfter sig fra gulvet. Tor jubler... men er samtidig helt rød i hovedet af anstrengelse og udmattelse.)

“Så! Der løftede jeg den, så dens ene pote hævede sig fra jorden. Så I det? Men...aaarrghh...aaarggh...Nej! Jeg kan ikke!”

Katten:

(Smyger sig stolt ud af lokalet.)

Udgårdsloke:

(Står med hænderne på ryggen og vipper frem og tilbage på tærne. Overlegen og munter.)

“Den udfordring kunne du HELLER ikke klare, hva’ Tor! Men katten er jo også temmelig stor. Og du, Tor, er jo kun en lille fyr blandt de kæmper, der er samlet her.”

Tor:

“HVAD ER JEG? Jeg udfordrer enhver, der tør kæmpe mod mig, for NU er jeg vred. Kom bare an! Hvis der er nogen, der tør?”

Udgårdsloke:

(Hoverende og opstemt. Taler nedladende til Tor.)

“Årh, der er vist ingen, der gider at slås med dig. Men hvis du absolut vil kæmpe, så kan vi kalde på min gamle bedstemor. Hun har før vundet over kæmper, der var langt større end dig, Tor.”

Udgårdsloke:

(Vender sig mod lokalets bagerste indgang og råber højt.)

“ELLE, KOM HER! DER ER EN LILLE FYR, DER GERNE VIL PRØVE KRÆFTER MED DIG.”

Elle:

(Kommer langsomt ind i rummet. Går foroverbøjet. Er lettere krumrygget.)

Tor:

(Vender sig forurettet mod Udgårdsloke og beklager sig i skarpe vendinger.)

“Jamen, jeg...Tor...kan da ikke slås med en gammel kone. Det er uværdigt. Desuden slår jeg aldrig på kvinder!”

Udgårdsloke:

(Hæver, lettere irriteret, stemmen over for Tor.)

“Hør nu her, Tor. Hvis du vil vise dine kræfter, bliver det på Elle. Ingen andre gider at spille sin tid på dig. Er du parat?”

Tor:

(Ryster på hovedet og trasker hen imod Elle.)

“Ja, det er jeg vel. Lad os så se at komme i gang.”

(Tor og Elle slås.)

Tor:

(Aser og maser med Elle, men kommer ingen vegne.)

“Hun står jo fast som en støtte. Jeg kan ikke rokke hende ud af stedet. Hvordan kan en gammel dame dog ha' så mange kræfter?”

(Tor og Elle kæmper videre. Man hører stønnen og pusten.)

Elle:

(Har et godt tag om Tor, der ligger på knæ og albuer på gulvet.)

“Sådan, Tor. Nu er du vist tvunget i knæ. Opgiver du?”

Tor:

(Er stakåndet og drypper af sved. Trækker vejret dybt, inden han svarer.)

“Ja, jeg opgiver. Men vent bare. Jeg tager hævn...når I mindst venter det, så tager jeg hævn.”

Udgårdsloke:

(Overbærende. Taler til hele forsamlingen, men primært til jætterne.)

“Ja, ja. Men nu må det vist også være nok for denne gang. Tor har set, at VI er de stærkeste. Lad os få noget at spise.”

Jætter:

(Svarer i kor – højlydt.)

“Ja...God idé!”

(Alle spiser.)

Udgårdsloke:

(Henvender sig til Tor, der sidder ikke langt fra ham ved bordet.)

“Du siger ikke meget, Tor. Du har nok fået noget at tænke over, hehe!”

(Der festes.)

Udgårdsloke:

(Taler til Tor, Loke og Tjalfe.)

“Hvis I skal tidligt op i morgen, må I vist hellere se at komme i seng. Godnat, Tor. Det kan være, du kan vinde over os i nat – i drømme. HAHAHAAHA...HA...”

3. AKT

Sted: Uden for Udgård.

Personer: Tor, Tjalfe, Loke og Udgårdsloke.

Situationen: Tor, Tjalfe og Loke er parat til at rejse videre.

Udgårdsloke:

(Tager afsked med Tjalfe, Loke og, i særdeleshed, Tor.)

“Farvel, Tor. Jeg håber, du er tilfreds med besøget.”

Tor:

(Ryster surmulende på hovedet.)

“Det er jeg ikke. Jeg har kun vundet ringe ære hos jer. Og det er jeg ked af.”

Udgårdsloke:

(Smiler venligt.)

“Det skal du ikke være. Nu, da vi er uden for Udgård, vil jeg gerne sige sandheden.”

Tor:

(Rynker brynene. Viser, at han ikke forstår, hvad Udgårdsloke taler om.)

“Hvad mener du? Sandheden?...Sandheden om hvad?”

Udgårdsloke:

(Virker ærbødig og respektfuld over for Tor og hans følge.)

“Ja, sandheden. For sandheden er, at du aldrig mere kommer inden for disse mure.”

Tor:

(Slår ud med armene...opgivende og uforstående.)

“Jamen, hvorfor dog ikke? Jeg har jo bevist, at I ikke har noget at frygte fra min side.”

Udgårdsloke:

(Ser på Tor. Taler respektfuldt til ham.)

“Det ved jeg nu ikke, Tor. For hvis jeg havde vidst, hvor stærk du er, havde jeg aldrig lukket dig ind. Hvis jeg ikke havde brugt trolddom, så havde du bragt os i stor ulykke. Din magt er stor, Tor.”

Tjalfe/Loke:

(Ser først måbende på Udgårdsloke, så på hinanden, og til sidst på Udgårdsloke igen.)

“JAMEN...?”

Udgårdsloke:

(Taler til Loke.)

“Lue, som du spiste om kap med, Loke, det var ilden. Som du ved, æder ilden alting op. Derfor spiste Lue både knogler og fadet med.”

Loke:

(Nikker. Ser på Udgårdsloke.)

“Nåh, sådan. Så forstår jeg det bedre.”

Udgårdsloke:

(Taler til Tjalfe.)

“Og du, Tjalfe. Du løber meget hurtigere end nogen af mine mænd. Men Huge, som du løb om kap med, er min tanke. Og der er vel ikke noget at sige til, at du ikke kan løbe hurtigere end den.”

Tjalfe:

(Retter stolt ryggen.)

“Åhr, jeg var da lige ved at vinde første gang.”

Udgårdsloke:

(Nikker venligt og samtykker.)

“Ja, du klarede det rigtig godt.”

Udgårdsloke:

(Henvender sig til Tor.)

“Og du, Tor. Du vil blive forbavset, når du hører, hvilke kræfter du har kæmpet imod.”

Tor:

(Nysgerrig.)

“Lad mig så høre!”

Udgårdsloke:

(Tager en dyb indånding og fortæller derefter.)

“Hornet, som du drak af, havde sin spids sænket i havets dyb. Jeg havde aldrig troet, at nogen kunne drikke så meget. Når du kommer ud til havet, kan du se, hvor meget det er sunket.”

Tor:

(Forundret...og en smule irriteret.)

“Og katten...? Hvilke kunster havde du lavet med den?”

Udgårdsloke:

(Taler med stor beundring og ærefrygt i stemmen.)

“Jeg vil sige så meget, at da du løftede kattens ben fra jorden, blev vi meget forskrækkede. For du kæmpede i virkeligheden mod Midgårdsormen, der slynger sig om hele jorden. Og du løftede den næsten op til himlen.”

Tor:

(Retter stolt sin ryg. Ser på og smiler først til Tjalfe og Loke, og så på Udgårdsloke.)

“Jeg syntes nok, den var lovlig tung af en kat at være!”

Udgårdsloke:

(Griner først, men udtrykker derefter igen beundring for Tor.)

“Ja, men så skal du bare høre den bedste. Den gamle kone, som du kæmpede med...det var alderdommen! Og den kan ingen vel klare sig imod. Men jeg blev forskrækket over, at du kun gik i knæ, da I sloges.”

Tor:

(Bliver meget ophidset og eksploderer i raseri.)

“Hvad i alverden er meningen?”

Udgårdsloke:

(Tager afsked med Tor, Tjalfe og Loke. Er ikke bange for dem, men forsvinder roligt fra stedet.)

“Jeg kan godt forstå, du er ophidset. Nu skilles vi, Tor. Men mødes vi igen, så bruger jeg nye trolddomskunster.”

Tor:

(Stiller sig truende og knytter sig næve ad Udgårdsloke, der er på vej væk. Råber og skriger meget højt og rasende efter Udgårdsloke.)

“DET SKAL DU KOMME TIL AT FORTRYDE, DIN STORE...JEG SKAL KNUSE DIG MED MIN HAMMER, MJØLNER. INGEN SLIPPER GODT FRA AT HOLDE TOR FOR NAR!!!”

Tor:

(Svinger sin hammer. Men i det samme er Udgårdsloke forsvundet.)

Tor:

(Taler til sig selv...og fortsætter med at skrig og råbe ad Udgårdsloke, selvom han er forsvundet.)

“Nå, han forsvandt. Men det bliver ikke sidste gang, vi ses. VENT DU BARE, UDGÅRDSLOKE! NÆSTE GANG ER DET MIG, DER LØBER AF MED SEJREN – OG DET BLIVER UDEN TROLDDOMSKUNSTER!!!”

Tor:

(Vender sig mod Tjalfe og Loke.)

“Nå, skal vi SÅ tage tilbage til Asgård? Jeg skal hjem og lægge planer!”